

Heri Joensen, gittarspælari í Týr:

Flutt brúðleypíð fyri konsert

Heri Joensen, gittarspælari í Týr, (uttast til høgru) og unnusta hansara, Sigríð Dalsgaard, vórðu noydd at flyta brúðleyp teirra ein dag fram, av tí, at Týr skal spæla til konsert tann dagin brúðleypíð upprunaliga skuldi vera

Mynd: Jens Kr. Vang

Í dag, 2. august, skal gittarspælarin í Týr, Heri Joensen, giftast við unnustu sínari, Sigríð Dalsgaard. Upprunaliga skuldi brúðleypíð vera tann 3. august, men av tí, at Týr skal spæla konsert við Runrig í morgin, vórðu Heri og Sigríð noydd at

framskunda brúðleyp teirra ein dag

LISTASTEVNAN 2002
Ingrid Bjarnastein

– Vit halda, at Týr stendur fyri nøkrum serføroyskum, sigur Birgir Kruse, stýrisformaður fyri Listastevnuna 2002.

– Tí hildu vit tað verða ógvuliga týðningarmikið at fáa teir at spæla saman við

Runrig. Teir spæla serføroyskan tónleik, sum er latin í ein nútíðar rock-ham. Fyri útlendingar er Týr helst bara eitt av fleiri 100 rock-bólkum, men fyri føroy-ingar og fólk, sum kenna tey føroysku kvæðini, er Týr nakað heilt serligt.

Hetta er grundin til, at valið fall heilt nátturliga á Týr, vil Birgir Kruse vera við.

Hann visir á, at bólkarnir eru ikki líkir tónleikaliga. Týr eru meira "heavy", meðan Runrig eru meira lyriskir, men teir eru eisini staðbundnir at plássinum teir koma frá, og eisini teir hava latið teirra tónleik í ein nútíðar ham.

Stór samsýning

Avtalan við Týr var gjord longu í august mánaða í fjor um, at teir skuldu

spæla til Listastevnuna, men tá funnið varð útav, at Heri Joensen, gittarspælarin, skuldi giftast júst henda dagin, fingi fyrireikarnir jú ein trupulleika.

– Vit tingaðust aftur og fram um tað, og vit komu so fram til eina avtalu, sum allir partar eru nøgdir við, sigur Birgir Kruse.

– Nú visir tað seg so, at brúðarhús skal vera tann dagin konsertin er, men bólkurin fær eina stóra samsýning afturfyri at spæla.

Stýrisformaðurin vil ikki út við nøkrum talið, men hann sigur so mikið sum tað, at samsýningin er rundhandað, og at hon er tann størsta, ið nakrantíð er givin einum føroyskum rockorkestri fyri at spæla í Føroyum.

– Í fjor var tað soleiðis, at Clickhaze spældi sum

vinnarar av Prix Føroyum, og hetta er fast, men Prix Føroyar er jú bara annað hvørt ár. Men vit hava roynt at skipa tað soleiðis, at teir útlendsku artistarnir ikki renna avstað við øllum teimum størstu samsýning-unum og teir føroysku bólkarnir soleiðis eisini fáa ein b ita av køkuni, greiðir Birgir Kruse frá.

Strævið

Heri Joensen, brúðgómurin, sigur, at tað var eitt sindur strævið at skula flyta brúðleypíð.

– Men tað var ikki gjørligt at flyta konsertina, so vit vórðu noydd at framskunda brúðleypíð, sigur Heri Joensen.

– Vit vórðu longu bidnir um at spæla í august mánaða í fjor, men tá vit so spurdu nær Listastevnan

skuldi vera, fingi vit at vita, at hon lá frá 10. – 18. august, og tí lögdu vit brúðleypíð tann 3., sum so átti at verið eina viku aðrenn. Men av tí at Listastevnan so varð longd, so fullu dagarnir saman. Og tá var onki annað at gera enn at flyta brúðleypíð.

Sjálvsagt spurdi Heri sína komandi brúður, Sigríð Dalsgaard, um hetta var í lagi aðrenn sagt varð ja til at spæla tann 3. august.

Brúðarhús skal vera sama dagin sum konsertin, men til tað sigur Heri bara: – Jamen, so noyðist eg bara at vera vekk eina løtu.

Týr kemur á pallin klokkan 21.00 og skal spæla í ein góðan tíma aðrenn skotsku Runrig sleppa framat.

Bill eigur pengar úr yvir 300 londum

William McLeod, sum býr í Klaksvík, hevur samlað upp á pengar síðani einaferð í 1967, so tá ið hann fær ein pengaseðla í hondina, so er tað ikki bert ein pengaseðil. Hann sigur, at hann byrjaði, tá hann á sínum ungu døgum fór út at sigla og harvið fekk møgu-leika at vitja mong ymisk lond

SAMRØÐA
Solby A. Eliassen

Klaksvík: Tað fyrsta Bill sigur, tá Sosialurin kemur á gátt er: »Nevn mær eitt land, sum eg ikki eigi pening frá!«

Og tá eg so nevni okkurt land, so hálar hann eina av teimum mongu mappunum, sum hann hevur, fram og finnur eftir litlari løtu pengar úr hesum landi.

Inni í hansara ítrivsrúmi, sum er fult av mappum við pengum úr londum bæði nær og fjar, eru eisini mappur við frimerkjum, sum hann hevur savnað yvir eitt langt áramál. Men í dag samlar hann ikki longur upp á frimerkir.

Uppi undir loftinum í ítrivsrúminum hanga eisini eitt ótal av pennum og lykklaringum, so tá ein traðkar inn í eitt tilikt rúm, so er onki at ívast í, at her húsast ein samlari.

Hann hevur eitt ótal av mappum standandi á hillunum bæði við pengaseðlum og myntum. Og óansæð hvar tú hyggur inni í hesum tronga rúminum, so eru mappur ella bókur, har eitt ella annað við pengum ella frimerkjum stendur á.

Har eru pengar frá alskyns londum. Og Bill gevur sær góðar stundir at vísa pengarnar fram, meðan hann greiðir frá.

Hann visir eina mappu, har tað stendur Zaire á, og greiðir frá, at hann eigur pengar frá landinum bæði aðrenn og aftan á, at tað skifti navn til Kongo. Hann leggur í sama andadrátti aftur at, at tað er sera torført at fylgja við, tí lond kring heimin skifta nøvn, sum vit onnur skifta hosur.

Millum annað eigur hann pengaseðlar frá Kongo við mynd av forsetanum, sum ongantið náddi at gerast forseti, tí hann varð myrdur aðrenn.

So tekur hann eina aðra mappu av hillunum. Á henni stendur Russland. Í henni standa pengaseðlar frá tíðini aðrenn USSR fall.

Bill McLeod er her avmyndaður við tveimum av hansara mongu mappum við myntum og pengaseðlum í

Og inntil í dag. Og tað er sera áhugavert at siggja virði á pengunum. Tann størsti pengaseðilin ljóðar upp á 50.000.000.000 og Bill hyggur upp við smílinum heilt uppi í eygunum, meðan hann greiðir frá, hvussu nógv tað kostar at skaffa sær hesar seðlarnar.

Hann er limur í einum al-tjóða klubbi fyri pengasamlarar og í gjøgnum tann klubbin, hevur tað eydnast honum at fáa pengaseðlar úr mongum ymiskum londum. Har igjøgnum fær hann eisini nógvur ymiskar prislistar upp á pengar og verður eisini allatíðina dagførdur, so hvørt sum nýggir pengaseðlar koma út alla staðni kring knøttin.

Í hesum ítrivsrúminum standa eisini bókur um pengar. Í hesum bókum, sum eru eitt slag av leksikon yvir pengar, standa myndir av alskyns pengum. Har kann Bill so leita eftir ymiskum pengum, sum tað enn ikki hevur eydnast honum at fáa fatur á. Hann roynir at skaffa sær eitt sett úr hvørjum landi. Og at siggja til hjá einum, sum ikki hevur so nógv skil fyri hesum ítrivi, so sær ikki út til, at honum manglar nógv.

Bill er føddur í Skotlandi, men kom fyrstu ferð til Føroyar við einum trolara, sum fjúrtan ára gamal. Tað var í 1946.

– Vit komu regluliga inn á Klaksvík, so rættliga skjótt kom ein at kenna mong fólk her. Og so mætti eg Albertu og vit giftust í

Hann eigur tó teir gomlu fimmkrónuseðlarnar og tiggjukrónuseðlarnar, bæði teir reyðu og grønu. Og so eigur hann ein túsundkrónuseðil, sum Marita Petersen, sála, fyrrverandi lögmaður hevur skrivað undir. Eisini eigur hann nógvur gamlar, danskar myntir.

Í somu mappu, sum allar tær donsku myntirnar eru í, eru eisini nakrar aðrar danskar myntir, sum føroyingar løtu gera undir krígunum. Á øllum teimum myntunum stendur árstalið 1941.

Í lummanum undir hesum myntunum eru nakrir Kjölbros pengar. Tað vóru pengar, sum Kjölbros lat gera í sínari tíð, og sum ein bert kundi keypa frá honum við.

Og Bill eigur enn tá ein føroyskan 50 krónuseðil, sum er vrakaður, tí tað er feilur í prentingini. Bill vil ikki avdúka, hvaðani hann hevur fingið henda sjáldsama pengaseðil, men hann goymir hann sum reyðargull saman við øllum hinum pengaseðlunum.

Byrjaði í 60-unum

– Eg byrjaði so smátt at samla upp á pengar, tá eg fór at sigla, sigur hann.

Bill er føddur í Skotlandi, men kom fyrstu ferð til Føroyar við einum trolara, sum fjúrtan ára gamal. Tað var í 1946.

– Vit komu regluliga inn á Klaksvík, so rættliga skjótt kom ein at kenna mong fólk her. Og so mætti eg Albertu og vit giftust í

apríl í 1956. Og tá eg so fór út at sigla langvegis, byrjaði eg so av álvara at fáa áhuga fyri at samla, greiðir Bill frá.

Hann var fleiri ferðir bæði í Grønlandi og Íslandi og fiskaði, og tá hann so kom heim aftur, goymdi hann pengar frá londunum báðum. Og soleiðis byrjaði tað heila.

Hann fór so at sigla við Polarfarinum og áhugin fyri útlendskum pengum bara vaks og vaks.

At byrja við samlaði hann tó bert upp á myntir, men í dag er hann givin við tí, og samlar bert upp á seðlar.

Hann greiðir frá, at tað eru fleiri flokkar av pengum, júst sum við so mongum øðrum. Tað vil siga, at teir reinu og sløttu seðlarnir, sum ongín so at siga hevur nomið við, teir eru fyrsta floks, meðan seðlarnir so verða flokkaðir niður eftir alt eftir góðskuni á teimum.

– At samla pengar er eitt sera kostnaðarmikið ítriv, sigur Bill.

Hann greiðir frá, at serliga myntirnar kunnu vera sera dýrir. Tann dýrasta myntin, sum hann visir mær á í eini bók, er frá einaferð í 19. öld og kostar upp móti 50.000 krónum fyri eina. Hon er eisini úr gulli. Eina tilika mynt eigur Bill tó ikki, men hann eigur kortini eisini gullstykki.

– Tá tað verður ov dýrt, so leiti eg eftir tí biligasta, sum eg kann finna, sigur hann og smilist.

Onga teldu

Fyri at kunna halda skil á eini slíkari ørgrynnu av pengum, so má tað vera skipað. Men Bill hevur onga teldu, men har aftur ímóti hevur hann eitt ringbind, har hann hevur skrivað hvønn tann einasta pengaseðil niður, sum hann eigur. Tað vil siga, at hann

Venjari til Ægir ikki settur enn

Hóast hann ikki er endaliga settur enn, so vónar formaðurin í svimjifelagnum Ægir í Klaksvík, at felagið kann byrja venjingarnar aftur, tá skúlarnir byrja aftur

SVIMJING
Solby A. Eliassen

Klaksvík: Dan Mikkelsen sigur, at tey hava onkran, sum tey hava tosað við um at verða venjari hjá Ægi, men enn er ikki nakað endaligt avgjørt.

Hann sigur, at tey í Ægir fegin vilja byrja aftur, tá skúlarnir byrja. Og hóast felagið so at siga datt niður fyri, meðan umbyggingin av svimjihøllini stóð uppá, so heldur formaðurin, at tað sær bara heilt gott út hjá teimum viðvíkjandi fólki til komandi kappingarar.

Dan hevur tosað við onkran av teimum eldru svimarjunum, sum rættliga byrjaðu at gera um seg, beint aðrenn svimjihøllin lat aftur, og siga fleiri av teimum seg verða spent upp á at fara at byrja venjingarnar aftur.

Hann vil tó ikki koma beinleiðis inn á nakað, men hann sigur, at tað sær ljóst út, sum er fyri felagið.

Millum svimarjararnar, sum vóru við tá, kunnu nevast Bárja Joensen og Kristian Olsen. Bárja vann heitið Ársins svimjari hjá kvinnum kappingarárið 2000/01 og Kristian var bert fíur atkvøður frá at vinna sama heiður.

Men Dan heldur, at tað kanska ikki verður ein aktuallur trupulleiki um fyra til fimm ár, tí tað ljóðar sum um tað møguliga verður koyrandi um Leirvíksfjørð til ta tíð, og tað ger alt munandi lættari.

– Tíðin er farin frá brævskrivaðrið, heldur hann.

Men beint aðrenn eg takki fyri meg, visir hann mær tvey sjálvsom frimerkir á einum brævbjálva úr USA.

Annað frimerki er av Marilyn Monroe og hitt av Elvis Presley.

So ikki kann annað sigast um henda samlara á Bogøtu í Klaksvík enn, at hann eigur mangt og hvat spennandi og sera áhugavert inni í ítrivsrúminum hjá sær.

Kona hansara, Alberta, sigur, at hann trivst eisini sera væl inni har, og at tað bert er áhugin hjá honum fyri at eiga útlendskar pengar, sum drivur verkið.

Bill plagdi at samla upp á frimerkir fyrr eisini, men

in hjá monnum. Dan vónar, at um tey bæði koma aftur, so kunna tey verða við til at toga nokur av hinum við aftur.

Kristian Olsen sigur, at hann hevur ætlanir um at byrja at svimja aftur nú, meðan tað kanska enn er eitt sindur óvist um Bárja fer at byrja aftur ella ikki.

Góð svimjihøll

Dan Mikkelsen heldur, at svimjihøllin nú er fin.

– Gott nokk er bygningurin gamal enn, men hatta er sum ein nýggj høll, sigur Dan.

Hann dylir heldur ikki fyri, at tær nógv betraðu umstøðurnar í høllini bæði viðvíkjandi ljóði og ljósi fara at gera sitt til at kappingar, sum skulu verða í høllini, fara at eydnast betri.

Byggjætlanin fyri Klaksvíkar Svimjihøll er í trimum byggistigum og er fyrsta byggistig um at verða liðugt nú. Ætlanin at fara undir annað byggistig um eini fyra til fimm ár. Summi halda, at tað kann fara at vera torført at byggja eitt svimjifelag upp undir tilílkum umstøðum, tí svimarjarnir mugu hava eitt stað at venja í.

Tað var tað, sum gjørdi, at felagið datt niður fyri, meðan fyrsta byggistig stóð upp á, tí svimararnir høvdu ikki umstøður til at ferðast í millum hvønn dag til venjing.

Men Dan heldur, at tað kanska ikki verður ein aktuallur trupulleiki um fyra til fimm ár, tí tað ljóðar sum um tað møguliga verður koyrandi um Leirvíksfjørð til ta tíð, og tað ger alt munandi lættari.

– Tíðin er farin frá brævskrivaðrið, heldur hann.

Men beint aðrenn eg takki fyri meg, visir hann mær tvey sjálvsom frimerkir á einum brævbjálva úr USA.

Annað frimerki er av Marilyn Monroe og hitt av Elvis Presley.

So ikki kann annað sigast um henda samlara á Bogøtu í Klaksvík enn, at hann eigur mangt og hvat spennandi og sera áhugavert inni í ítrivsrúminum hjá sær.

Kona hansara, Alberta, sigur, at hann trivst eisini sera væl inni har, og at tað bert er áhugin hjá honum fyri at eiga útlendskar pengar, sum drivur verkið.

Bill plagdi at samla upp á frimerkir fyrr eisini, men

Málið ikki úti av verðini

RÆTTING
Eyðun Klakstein

Í blaðnum í gjár varð formaðurin í Tjóðveldisflokkinum endurgivin fyri at siga, at málið um skulðsetingarnar hjá Tórbirni Jacobsen var úti av verðini.

Men soleiðis er ikki. Høgni Hoydal heldur, at málið var eitt persónsmál, men varð gjørt til eitt samgongumál, og tað var púra burturvið.

Men tann parturin av málinum, sum kundi føra til samgonguslit, varð loystur ólavseku-dag, tá Tórbjorn Jacobsen tók skulðsetingarnar aftur.

Men harvið er málið ikki endaliga úti av verðini, tí tað reisir nógvar spurningar og fer at verða viðgjørt í politiskum skipanini, bæði millum samgonguflokkar og í flokkunum framyvir.

List úr eystri

FRAMSÝNING
Ingrid Bjarnastein

Í sambandi við Listastevnuna 2002 letur upp ein forvitnislig framsýning av

hjúnunum Djamal Djumabæva úr Kirgisía og Mikhail Kudinov úr Ukraína. Tey eru búsitandi í Santa Pætursborg, har tey hava fingið listarlaga útbúgving.

Umframt at sýna fram í Russlandi, sýna tey eisini fram listarverk teirra fram í Italia, Spania, Týsklandi og Danmark. Á Listastevnuni leggja tey Føroyar afturat,

og her verður høvi at njóta poetisku myndir teirra.

Framsýningin letur upp sunnudagin, 4. august, klokkan 16 í Listaskálanum.